



Valsts ieņēmumu dienests

Talejas iela 1, Rīga, LV-1978, tālr. 67122689, e-pasts vid@vid.gov.lv, www.vid.gov.lv

UZZIŅA

Rīgā

26.02.2020. Nr. 30.1-8.6/33707

Uz 28.01.2019. Nr.I-20/01/28-01

SIA "F"

Par uzziņas sniegšanu

Valsts ieņēmumu dienests ir izskatījis SIA "F", reģistrācijas Nr.... (turpmāk – iesniedzējs), 2020.gada 28.janvāra iesniegumu par uzziņas sniegšanu (turpmāk – iesniegums).

Iesniedzējs iesniegumā norāda šādu faktu aprakstu.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 98.pantu iesniedzējs, pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) maksātāja numurs Nr. LV..., lūdz Valsts ieņēmumu dienestu sagatavot un sniegt uzziņu par normatīvo aktu piemērošanu attiecībā uz iesniegumā izklāstīto tiesisko situāciju un iesniedzēja darbību. Uzziņa nepieciešama, lai iesniedzējs varētu nodrošināt Latvijas Republikas un Eiropas Savienības tiesību aktiem atbilstošu darbību un noskaidrotu savas tiesības.

Iesniedzējs ir Latvijas Republikas komersants, kura pamatdarbības veids ir cetur neklasificēta izglītība (kods 85.59, NACE 2.0 red.). Iesniedzējam ir reģistrētas trīs struktūrvienības, tai skaitā pieaugušo neformālās izglītības iestāde "X", Izglītības iestāžu reģistra reģistrācijas Nr.... (turpmāk – Izglītības iestāde) un tīmekļa vietne, kurā notiek preču un pakalpojumu tirdzniecība.

Izglītības iestāde 2019.gada beigās sāka īstenot Izglītības iestādes programmu apguvi automatizētas tālmācības formā interneta tālmācības platformā (turpmāk – tālmācība) uz distances līguma pamata.

Saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 4¹.punkta e) apakšpunktu un Padomes 2011.gada 15.marta Īstenošanas regulu (ES) Nr. 282/2011, ar ko nosaka īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādātā versija), tālmācība ir elektroniski sniegts pakalpojums.

Tālmācības pakalpojumu internetā ir paredzēts sniegt klientiem trešo valstu teritorijā:

1. fiziskām personām (studentiem), kuras nav nodokļa maksātājas;

2. juridiskām personām (apmaksā savu darbinieku e-studijas).

Tālmācības pakalpojuma samaksu no trešo valstu klientiem ir paredzēts saņemt:

1. tīmekļa vietnē, bezskaidras naudas norēķinu veidā;

2. klātienē (Latvijā), iemaksājot skaidrā naudā Izglītības iestādes kasē, par tālmācības pakalpojuma saņemšanu trešās valsts teritorijā. Piemēram, ja trešās valsts klients (fiziskā persona vai juridiskās personas pārstāvis) neatkarīgi no iemesliem ir ieceļojis Latvijā un ieradies ar vizīti Izglītības iestādē, lai iepazītos ar Izglītības iestādes mācību programmām un to apguves formām.

Nemot vērā minēto, iesniedzējs lūdz sniegt uzziņu, pamatojot ar normatīvo aktu normām:

1. Vai Izglītības iestāde ir tiesīga nepiemērot PVN 21 procenta likmi saviem tālmācības pakalpojumiem, kas ir sniegti trešās valsts teritorijā klientam: fiziskai personai, kura nav nodokļa maksātāja?

2. Vai Izglītības iestāde drīkst pieņemt samaksu skaidrā naudā Izglītības iestādes kasē par tālmācības pakalpojumu, kas tiks sniegts uz distances līguma pamata trešās valsts klientam, pēc viņa dzīvesvietas adreses tā mītnes valstī? Vai šim darījumam var nepiemērot PVN 21 procenta likmi? Kādi trešās valsts klienta rekvizīti ir jānorāda kases čekā, ja pakalpojumam nepiemēro PVN 21 procenta likmi?

3. Vai apmaksas veids (bezskaidras naudas norēķini vai skaidras naudas norēķini) par elektroniski sniegtiem pakalpojumiem ietekmē PVN 21 procenta likmes piemērošanu vai nepiemērošanu?

Valsts ieņēmumu dienests, izvērtējot iesniedzēja iesniegumā sniegto faktu aprakstu un no minētajiem faktiem izrietošus konkrētus jautājumus, atbildes uz kuriem ir atkarīgas no to juridiska vērtējuma, sniedz šādu uzziņu.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 5.panta pirmajā daļā noteikts, ka ar nodokli apliekamie darījumi ir šādi saimnieciskās darbības ietvaros iekšzemē veikti darījumi:

1) preču piegāde (tai skaitā preču piegāde Eiropas Savienības teritorijā un preču eksports) par atlīdzību;

2) pakalpojumu sniegšana par atlīdzību;

3) preču iegāde Eiropas Savienības teritorijā par atlīdzību.

Tādējādi PVN piemērošanas kārtībā viens no kritērijiem ir pakalpojuma sniegšanas vietas noteikšana, savukārt, lai korekti noteiktu pakalpojuma sniegšanas vietu, nepieciešams izprast sniegtā pakalpojuma būtību.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 4¹.punktā noteikts, ka elektroniski sniegti pakalpojumi ir Padomes 2011.gada 15.marta Īstenošanas regulas (ES) Nr.282/2011 ar ko nosaka īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (pārstrādātā versija) 7.pantā minētie pakalpojumi, tai skaitā:

a) tīmekļa vietņu apkalpošana, tīmekļa resursu nodrošināšana, programmu un iekārtu uzturēšana no attāluma,

b) programmatūras piegāde un atjaunināšana,

c) attēlu, teksta un informācijas piegāde un piekļuves nodrošināšana datubāzēm,

d) mūzikas, filmu un spēļu, tai skaitā laimes spēļu un azartspēļu, piegāde, kā arī politisku, kultūras, mākslas, sporta, zinātnes un izklaides raidījumu un ziņu piegāde,

e) tālmācība.

Padomes 2011.gada 15.marta Īstenošanas regulas (ES) Nr.282/2011 ar ko nosaka īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 7.panta 1.punktā ir nosauktas elektroniski sniegtu pakalpojumu pazīmes, proti, elektroniski sniegtie pakalpojumi, kas minēti Direktīvā 2006/112/EK, ietver pakalpojumus, kas ir:

- 1) sniegti ar interneta vai elektroniskā tīkla palīdzību;
- 2) pēc savas būtības tiek sniegti pārsvarā automātiski;
- 3) ar minimālu cilvēka iejaukšanos;
- 4) tos nav iespējams nodrošināt bez informācijas tehnoloģijām.

Informējam, ka Eiropas Komisijas Pievienotās vērtības nodokļa komiteja savos darba dokumentos ir paudusi viedokli, ka, izvērtējot to, vai pakalpojums ir kvalificējams kā elektroniski sniegts pakalpojums, visi šie četri elementi ir vienlīdz svarīgi. Turklāt, lai novērtētu jēdziena “ar minimālu cilvēka iejaukšanos”, uzsvars ir uz iesaistīšanos piegādātāja pusē, neņemot vērā iejaukšanās līmeni no saņēmēja (klienta) puses. Gadījumos, kad katra individuāla pakalpojuma piegādei nepieciešama cilvēka iejaukšanās no piegādātāja puses, šādas piegādes uzskatāmas par “iesaistot vairāk nekā minimālu iejaukšanos”. Pakalpojums tiek uzskatīts par “ar minimālu cilvēka iejaukšanos” situācijās, kad piegādātājs sākotnēji izveido sistēmu, kas vajadzīga piegādei, regulāri to uztur un nodrošina remontu problēmu gadījumos, kas saistītas ar sistēmas darbību.

Ņemot vērā iesniegumā norādīto, ka tiek plānots sniegt elektroniskos pakalpojumus automatizētās tālmācības formā, secināms, ka iesniedzējs lūdz sniegt uzzīņu par tādu tā sniegto tālmācības pakalpojumu, kas ir uzskatāms par elektroniski sniegtu pakalpojumu Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 4¹punkta izpratnē.

Pakalpojumu sniegšanas vieta ir viens no kritērijiem, kas nosaka PVN piemērošanas kārtību.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ja pakalpojums tiek sniegts nodokļa maksātājam, pakalpojuma sniegšanas vieta, ja šajā likumā nav noteikts citādi, ir:

- 1) pakalpojuma saņēmēja saimnieciskās darbības mītnes vieta;
- 2) pakalpojuma saņēmēja pastāvīgās iestādes atrašanās vieta, ja pakalpojums tiek sniegts pakalpojuma saņēmēja pastāvīgajai iestādei, kas neatrodas šīs personas saimnieciskās darbības mītnes vietā;
- 3) pakalpojuma saņēmēja deklarētā dzīvesvieta, bet, ja tādas nav, — pastāvīgās uzturēšanās vieta, ja pakalpojuma saņēmējam nav saimnieciskās darbības mītnes vietas vai pastāvīgās iestādes.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 19.panta otrajā daļā noteikts, ja pakalpojums tiek sniegts personai, kas nav nodokļa maksātājs, pakalpojuma sniegšanas vieta, ja šajā likumā nav noteikts citādi, ir:

1) pakalpojuma sniedzēja saimnieciskās darbības mītnes vieta;
2) pakalpojuma sniedzēja pastāvīgās iestādes atrašanās vieta, ja pakalpojums tiek sniegts no pakalpojuma sniedzēja pastāvīgās iestādes, kas neatrodas šīs personas saimnieciskās darbības mītnes vietā;

3) pakalpojuma sniedzēja deklarētā dzīvesvieta, bet, ja tādas nav, – pastāvīgās uzturēšanās vieta, ja pakalpojuma sniedzējam nav saimnieciskās darbības mītnes vietas vai pastāvīgās iestādes.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 27.panta pirmajā daļā noteikts, ka elektronisko sakaru, apraides un elektroniski sniegta pakalpojuma sniegšanas vieta, ja tas sniegts personai, kura nav nodokļa maksātājs, ir šīs personas mītnes vieta vai deklarētā dzīvesvieta, bet, ja tādas nav, — pastāvīgās uzturēšanās vieta.

Pievienotās vērtības nodokļa likuma 30.panta otrajā daļā noteikts, ka elektronisko sakaru, apraides un elektroniski sniegta pakalpojuma, kustamas lietas nomas un transportlīdzekļu nomas pakalpojuma sniegšanas vieta ir:

1) ārpus Eiropas Savienības teritorijas, ja pakalpojumu izmanto ārpus Eiropas Savienības teritorijas, kaut arī saskaņā ar šā likuma prasībām pakalpojuma sniegšanas vieta ir iekšzeme;

2) iekšzeme, ja pakalpojumu izmanto iekšzemē, kaut arī saskaņā ar šā likuma prasībām pakalpojuma sniegšanas vieta ir ārpus Eiropas Savienības teritorijas.

Tādējādi, nosakot elektroniski sniegta pakalpojuma sniegšanas vietu, papildus Pievienotās vērtības nodokļa likuma 19.pantā un 27.pantā noteiktajam, ir jāņem vērā arī iepriekš minētā likuma 30.panta otrajā daļā sniegtais regulējums.

Ja pakalpojuma saņēmējs ir trešo valstu vai trešo teritoriju personas, tad, ja elektroniski sniegta pakalpojuma sniegšanas vieta saskaņā ar Pievienotās vērtības nodokļa likuma 19.pantu, 27.panta pirmo daļu un 30.panta otro daļu būs trešajās valstīs, PVN būs piemērojams atbilstoši šo valstu likumdošanai un Latvijas PVN nebūs piemērojams. Pretējā gadījumā, iesniedzējs nav tiesīgs tiem nepiemērot PVN 21 procenta likmi.

Kases aparātu, hibrīda kases aparātu, specializēto ierīču un iekārtu (turpmāk – elektroniskās ierīces un iekārtas) lietošanas kārtību nosaka Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumi Nr.96 “Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība” (turpmāk – Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumi Nr.96).

Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 3. un 38.punktu, lai nodrošinātu nodokļu un citu maksājumu reģistrāciju, par darījumiem saņemto samaksu skaidrā naudā, ar maksājumu kartēm vai citiem maksājuma apliecinājumiem (dāvanu kartes, čeki, taloni un tamlīdzīgi apliecinājumi par to, ka tiek veikts norēķins par darījumu) nodokļu maksātāji reģistrē, izmantojot nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektroniskās ierīces un iekārtas – kases aparātus, hibrīda kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces un iekārtas, un nodrošina kases čeka izdrukāšanu un izsniegšanu klientam.

Savukārt gadījumi, kad nodokļu maksātāji, saņemot samaksu par darījumiem skaidrā naudā vai ar maksājumu kartēm, vai izmantojot mobilās lietotnes, nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai, var nelietot kases aparātus, hibrīda kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas, darījumu apliecinot ar reģistrētu

kvīti vai ar elektroniski sagatavotu reģistrētu kvītu, vai ar reģistrētu biļeti, vai ar citu šajos noteikumos noteiktu samaksu apliecinājošu dokumentu, noteikti Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 82., 82.¹, 82.², 84. un 85.punktā.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 82.1.3.apakšpunktu nodokļu maksātāji, saņemot samaksu par darījumiem skaidrā naudā vai ar maksājumu kartēm, vai izmantojot mobilās lietotnes, nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanai var nelietot kases aparātus, hibrīda kases aparātus, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas, darījumu apliecinot ar šo noteikumu 71.punktā minētajā kārtībā noformētu reģistrēto kvīti pēc darījuma partnera pieprasījuma par pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā) sniegtajiem pakalpojumiem, ja tajā vidējie skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī nepārsniedz sešas minimālās mēneša darba algas. Vidējos skaidrās naudas ieņēmumus mēnesī aprēķina, trijos iepriekšējos kalendāra mēnešos gūto skaidrās naudas ieņēmumu kopējo summu izdalot ar trīs. Ja vidējie skaidrās naudas ieņēmumi mēnesī divus mēnešus pēc kārtas pārsniedz sešas minimālās mēneša darba algas, nākamā mēneša laikā nodrošina kases aparāta, hibrīda kases aparāta, kases sistēmas, specializētās ierīces vai iekārtas lietošanas uzsākšanu.

Tādējādi iesniedzējam, pastāvīgajā darbības vietā (struktūrvienībā) saņemot samaksu par elektroniski sniegtajiem pakalpojumiem, ir pienākums darījumu reģistrācijai izmantot elektroniskās ierīces un iekārtas un darījumu partnerim izsniegt kases čeku. Iesniedzējs ir tiesīgs arī izvēlēties piemērot Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 82.1.3.apakšpunktā noteikto atbrīvojumu no elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas, izsniedzot citu samaksu apliecinājošu dokumentu – Valsts ieņēmumu dienestā reģistrēto kvīti (turpmāk – reģistrētā kvīts), ja šajā struktūrvienībā samaksa tiek iekasēta tikai par pakalpojumiem (netiek pārdotas preces), kā arī, ja tiek izpildīts minētajā punktā noteiktais ierobežojums skaidrās naudas ieņēmumu apjomam. Reģistrēto kvīti izsniedz pēc darījumu partnera pieprasījuma.

Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 23.punktā noteikts, ka kases aparāta, hibrīda kases aparāta un kases sistēmas konstrukcija un programma nodrošina šādu rekvizītu norādīšanu kases čekā:

23.1. kases aparāta, hibrīda kases aparāta vai kases sistēmas lietotāja nosaukums (fiziskai personai – vārds, uzvārds), nodokļu maksātāja reģistrācijas kods (ar pievienotās vērtības nodokli apliekamai personai – Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtais ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas numurs) un juridiskā adrese (fiziskai personai – deklarētā dzīvesvieta);

23.2. dokumenta nosaukums “čeks”, dokumenta kārtas numurs, fiskālās atmiņas moduļa unikālais identifikācijas kods un elektroniski radītas informācijas izveidošanas datums un laiks;

23.3. *(svītrots ar MK 15.12.2015. noteikumiem Nr. 743)*;

23.4. preces (pakalpojuma) vai tās nodaļas nosaukums un pievienotās vērtības nodokļa zīme (cipars, burts vai cita pazīme, kas norāda, ka attiecīgajai precei (pakalpojumam) vai tās nodaļai ir piemērojama konkrētā nodokļa likme vai nodoklis nav piemērojams), kā arī daudzums (tai skaitā ja daudzums ir “1”) un cena;

23.5. piemērotās pievienotās vērtības nodokļa likmes;

23.6. reģistrēto preču (pakalpojumu) summa naudas izteiksmē (atsevišķi pa piemērotajām pievienotās vērtības nodokļa likmēm) bez pievienotās vērtības nodokļa;

23.7. pievienotās vērtības nodokļa summa (atsevišķi pa piemērotajām pievienotās vērtības nodokļa likmēm);

23.8. reģistrēto preču (pakalpojumu) kopsumma naudas izteiksmē;

23.9. piešķirtās atlaides naudas izteiksmē, ja tādas ir;

23.10. norēķinu veids;

23.11. norēķinoties saņemtā naudas summa;

23.12. norēķinoties izdotā skaidrās naudas summa (atlikums);

23.13. kases aparāta, hibrīda kases aparāta vai kases sistēmas pilns šasijas numurs;

23.14. kases aparāta ar fiskālās atmiņas moduli, kases aparāta ar elektronisko kontrollenti, hibrīda kases aparāta un kases sistēmas katram dokumentam aprēķinātā *Hash SHA-1* kontrolsumma, norādot iepriekšējā (izdrukātā dokumentā) un kārtējā dokumenta *Hash SHA-1* kontrolsummu. Dokumenta *Hash SHA-1* kontrolsummu aprēķina no dokumentā (ieskaitot nefiskālos dokumentus) iekļautās informācijas kopējā apjoma.

Tādējādi informācija par darījumu partneri nav kases čeka obligāts rekvizīts. Vienlaicīgi normatīvais regulējums neaizliedz šādas informācijas norādīšanu kases čekā. Informāciju par darījumu partneri kases čekā var norādīt, ja elektroniskās ierīces vai iekārtas konstrukcija un reģistrētā programma to nodrošina.

Atbilstoši Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 65.punktam, ja kases čekā vai šo noteikumu 82.3.apakšpunktā un 84.punktā minētajā kārtībā izsniegtajā dokumentā nav norādīti visi likumā “Par grāmatvedību” un Pievienotās vērtības nodokļa likumā noteiktie rekvizīti, lietotājs pēc darījuma partnera pieprasījuma saskaņā ar minētajiem likumiem izsniedz noformētu attaisnojuma dokumentu vai izdara papildu ierakstu kases čekā.

Līdz ar to, ja iesniedzējs samaksu par sniegtajiem pakalpojumiem reģistrē elektroniskajā ierīcē un iekārtā un izsniedz kases čeku, kurā nav norādīta informācija par darījumu partneri, iesniedzējam pēc darījumu partnera pieprasījuma (arī tad, ja darījumu partneris ir trešās valsts persona) papildus kases čekam ir jāizsniedz atbilstoši likumam “Par grāmatvedību” un Pievienotās vērtības nodokļa likumam noformēts attaisnojuma dokuments un nodokļa rēķins.

Saskaņā ar Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumu Nr.96 71.punktu reģistrētajā kvītī un elektroniski sagatavotajā reģistrētajā kvītī norāda šādus rekvizītus:

71.1. numurs, ko veido ar diviem latīņu alfabēta burtiem apzīmēta sērija un ne vairāk kā sešu zīmju kārtas numerācija;

71.2. kvīts numura reģistrēšanas datums Valsts ieņēmumu dienestā, ja kvītis nav brošētas grāmatiņās;

71.3. izrakstīšanas datums (mēneša nosaukums rakstāms vārdiem);

71.4. preču pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja nosaukums (fiziskai personai – vārds, uzvārds), nodokļu maksātāja reģistrācijas kods (ar pievienotās vērtības nodokli apliekamai personai – Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtais ar pievienotās

vērtības nodokli apliekamās personas numurs) un juridiskā adrese (fiziskai personai – deklarētā dzīvesvieta vai normatīvajos aktos noteiktajos gadījumos – prakses vieta);

71.5. preču pircēja vai pakalpojuma saņēmēja nosaukums (fiziskai personai – vārds, uzvārds), nodokļu maksātāja reģistrācijas kods (ar pievienotās vērtības nodokli apliekamai personai – Valsts ieņēmumu dienesta piešķirtais ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas numurs) un juridiskā adrese (fiziskai personai – deklarētā dzīvesvieta). Ja fiziskā persona neveic saimniecisko darbību, šajā apakšpunktā minētos rekvizītus norāda pēc tās pieprasījuma;

71.6. pārdotās preces nosaukums, daudzums, cena un vērtība vai sniegtā pakalpojuma veids, apjoms, cena un vērtība;

71.7. piešķirtās atlaides (ja tādas ir);

71.8. pievienotās vērtības nodokļa likme un summa, ja darījums apliekams ar pievienotās vērtības nodokli;

71.9. darījuma kopējā summa (skaitļiem un vārdiem);

71.10. preču pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja paraksts. Elektroniski sagatavotajā reģistrētajā kvītī šo rekvizītu norāda atbilstoši prasībām par dokumentos norādāmajām kontrolsummām, kuras noteiktas normatīvajā aktā par nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu tehniskajām prasībām;

71.11. cita nepieciešamā papildu informācija.

Tādējādi, ja iesniedzējs, iekasējot samaksu par elektroniski sniegtajiem pakalpojumiem, darījumu reģistrācijai izvēlas nelietot elektronisko ierīci vai iekārtu, tad, izsniedzot reģistrēto kvīti, tajā norāda darījumu partnera, ja tā ir juridiska persona, rekvizītus – nosaukumu, nodokļu maksātāja reģistrācijas kodu, juridisko adresi. Ja darījumu partneris ir fiziskā persona, vārdu, uzvārdu, personas kodu, deklarēto dzīvesvietu reģistrētajā kvītī norāda pēc tās pieprasījuma. Minētā kārtība piemērojama arī, ja darījumu partneris ir trešās valsts persona.

Likuma “Par grāmatvedību” 2.panta pirmajā daļā noteikts, ka grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedību kārtotā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

Norādām, ka Valsts ieņēmumu dienests, veicot nodokļu administrēšanas un kontroles pasākumus, ir tiesīgs iesniedzējam pieprasīt papildu pierādījumus un dokumentus, lai konstatētu iesniedzēja darījuma partnerus, ja tie nav identificējami no izsniegtā darījumu apliecinošā dokumenta.

Turklāt, veicot darījumus skaidrā naudā, jāievēro likuma “Par nodokļiem un nodevām” 30.pantā noteiktos ierobežojumus.

PVN regulējošie normatīvie akti neparedz piemērot atšķirīgas PVN likmes iesniegumā minētajiem elektroniski sniegtiem pakalpojumiem atkarībā no apmaksas veida (bezskaidras naudas norēķini vai skaidras naudas norēķini).

Sniedzot uzziņu, tika izmantotas šādas tiesību normas: Padomes 2011.gada 15.marta Īstenošanas regulas (ES) Nr.282/2011 ar ko nosaka īstenošanas pasākumus direktīvai 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 7.panta 1.punkts, Pievienotās vērtības nodokļa likuma 1.panta 4¹. punkts, 5.panta pirmā daļa, 19.pants, 27.panta pirmā daļa, 30.panta otrā daļa, likuma "Par grāmatvedību" 2.panta pirmā daļa, Ministru kabineta 2014.gada 11.februāra noteikumi Nr.96 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 3., 23., 38., 65., 71.punkts, 82.1.3.apakšpunkts.

Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 101.panta ceturtajai daļai uzziņu var apstrīdēt augstākā iestādē. Ja augstākas iestādes nav vai tā ir Ministru kabinets, tad uzziņa nav apstrīdama. Tā nav pārsūdzama tiesā. Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 1.panta otro daļu augstāka iestāde ir tiesību subjekts, tā struktūrvienība vai amatpersona, kas hierarhiskā kārtībā var dot rīkojumu iestādei vai atcelt tās lēmumu. Ņemot vērā to, ka Valsts ieņēmumu dienestam attiecībā uz uzziņu apstrīdēšanu nav augstākas iestādes, šī uzziņa nav apstrīdama un pārsūdzama.

Ģenerāldirektore

I.Jaunzeme

ŠIS DOKUMENTS IR ELEKTRONISKI PARAKSTĪTS AR DROŠU ELEKTRONISKO PARAKSTU UN SATUR LAIKA ZĪMOGU